

Hvis vi følger hr. Jørn Jespersen og siger, at dem kunne vi aldrig drømme om at snakke om mere, har vi slet ikke fremmet forståelsen for dem. Så er der ingen, der gider at sætte dem på dagsordenen, og det ville være i direkte modstrid med en forhandlingsstrategi, som skulle føre til en bredere forståelse for et investerings-, konkurrence- og handelslettellesklima, som vil øge produktionen og dermed rigdommen i den tredje verden.

Derfor er det ikke klogt at gøre, som SF ønsker og insisterer på, og heller ikke klogt at gøre det, Enhedslisten siger. Men det er jo ikke så mærkeligt, at SF og Enhedslisten har en anden opfattelse af sådan noget, end vi andre har. Det har man jo også i mange andre sager, der har at gøre med forhandlinger og med den tredje verden.

Så siger hr. Keld Albrechtsen pludselig: Men hvis de går imod en parlamentarisk forsamling, skal de sandelig ikke have lov at komme overhovedet, og så skal vi møve dem ned, og så skal der alligevel være en parlamentarisk forsamling. På alle andre områder skal de have det, som de vil, men her skal det være, som Enhedslisten vil, og det synes jeg er meget morsomt. Men det kan vi jo bare ikke komme nogen vegne med, for man kan ikke gennemføre en parlamentarisk forsamling, uden at alle er enige. Det kan ikke nytte noget, at 20 lande i WTO laver en parlamentarisk forsamling, der skal dække alle.

Så kan man jo selvfølgelig spekulere over, hvorfor nogle af landene ikke går ind for det. Men vi vil fremme det, og vi arbejder for det. Det er vores forslag, det er den europæiske position, men vi kan jo ikke møve det igennem.

Angående landbruget er det sådan, at vi arbejder for udfasning, og jeg er glad for hr. Keld Albrechtsens forståelse for udfasningen og aftrapningens nødvendighed for ikke at kaste hverken den rige eller den fattige verdens landmænd ud i en fuldstændig uoverskuelig øjeblikkelig situation. Jeg er meget glad for den fælles forståelse.

Så kan jeg bekræfte, at et loft betyder ikke, at man behøver at løbe hovedet mod loftet, men at man godt kan have hovedet under loftet.

Angående Singaporeemnerne har jeg sagt, at jeg synes, det ville være direkte uklogt at melde ud, at man slet ikke interesserer sig for dem mere. Men vi siger – det står også her, og det kan alle dem, vi snakker med, læse – at de under ingen omstændigheder må komme til at kortslutte en samlet aftale. Det synes jeg er en klar marke-

ring, og det var også, hvad jeg efterlyste i Cancún.

Kl. 13.35

Så siger hr. Jørn Jespersen, at man bør gå ind for en aftale om afvikling af landbrugsstøtte og toldnedsættelser uden Singapore; men det er jo med i vedtagelsen. Der står jo i den pind, at vi vil arbejde for, at en øget liberalisering af handelen med landbrugsvarer sikres, bl.a. gennem afskaffelse af handelsforvridende landbrugsstøtte, herunder især eksportsubsidier – det kunne vi formentlig have fået i Cancún – i et ambitiøst tempo, i en balanceret afvikling af den samlede landbrugsstøtte og under hensyntagen til forbrug, miljø, dyrevelfærd og udviklingslandenes landbrugsproduktion – og udviklingslandenes landbrugsproduktion. Den skal der jo også tages hensyn til.

Jeg kan konstatere, at der er noget, der skiller os, og det kan ikke overraske; i et demokrati er der jo forskellige holdninger. Men jeg er glad for den store tilslutning fra det store flertal i Folketinget, og jeg er meget glad for, at der trods alt ikke er så stor forskel mellem flertallet og de øvrige partiers opfattelse. Det er et spørgsmål om nogle bindinger og noget forhandlingstaktik, og her er vi ikke enige. Men lad os se, om det ikke lykkes næste gang.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det først hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Jørn Jespersen med spørgsmål til ministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er da helt enig med ministeren i, at jeg skal være helt ekstraordinær omhyggelig med tekstillæsningen i dag, det vil jeg gerne medgive. Sådan kan det jo gå.

Men jeg vil blot sige med hensyn til ordene »sidste instans«, at det er rigtigt, at det ikke står i forslaget, og at jeg er glad for, at ministeren understreger, at det ikke står i forslaget. Det har været bragt ind i debatten, jeg har i hvert fald hørt det, så det er en anden sans, der har registreret det. Men så vidt uenigheden i hvert fald.

Jeg mener, vi har en substansuenighed med hensyn til – og det sagde ministeren også klart i sit svar – hvornår vi skal sige det, og hvordan vi skal fremlægge det. Men jeg håber bare, at vi under forløbet kan have en løbende dialog om det, så man vil lytte, også fra ministerens side, hvis min bekymring viser sig at være begrundet.